

Teksten bij de negentiende zondag door het jaar, 9 augustus 2020

Wees niet bang, Ik ben het!
Nadat zij in de boot gestapt waren,
ging de wind liggen.
De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden:
'Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God'.
Matteüs 14, 32-33

Inleidende woorden

Angst is een verlamdende emotie. De een is er misschien beter tegen bestand dan de ander, maar niemand ontkomt in zijn of haar leven aan momenten waarop angst en twijfel dreigen te overheersen. Existentiële crisismomenten: als er iets verschrikkelijks gebeurt, als je leven op zijn grondvesten staat te schudden en je het gevoel hebt dat alle bodem onder je voeten wegschuift. Hoe groot is dan de behoefte aan bemoediging en troostende nabijheid, van een ander, die om je geeft. Deze zondag horen we verhalen over mensen die bang zijn, zo bang als de dood. En over die ander, die Ene, die om ons geeft en zegt: 'Kom maar, wees niet bang, Ik ben het !'

Om ontferming

Wees mij genadig, Heer,
bij U weet ik mij geborgen.
Heer, ontferm U.
Kom mij vanuit uw hemel tegemoet
met uw hulp en met uw redding.
Christus, ontferm U.
Op U vertrouw ik, Heer, op U vertrouw ik,
mijn hart weet zich bij U gerust.
Heer, ontferm U.

De lezingen

1 Koningen 19, 9a.11-13a

9 Daar ging hij een grot binnen en overnachtte er. Maar Jahwe zei: 'Ga naar buiten en treed voor Jahwe op de berg.' Toen trok Jahwe voorbij. Voor Jahwe uit ging een zeer zware storm, die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar Jahwe was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was Jahwe niet. Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was Jahwe niet. Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries. Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan aan de ingang van de grot.

Romeinen 9, 1-5

Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet, mijn geweten waarborgt het mij in de heilige Geest: in mijn hart is grote droefheid en een pijn die niet ophoudt. Waarlijk, ik zou wensen zelf vervloekt en van Christus gescheiden te zijn, als ik mijn broeders en stamverwanten daarmee kon helpen. Immers, zij zijn Israëlieten, hun behoort de aanneming tot zonen, de heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de eredienst en de beloften; van hen zijn de aartsvaders en uit hen komt de Christus voort naar het vlees. God, die boven alles verheven is, zij gezegend tot in eeuwigheid! Amen.

Matteüs 14, 22-33

STORM OP HET MEER

Onmiddellijk hierop dwong Hij zijn leerlingen in de boot te gaan en alvast naar de overkant te

varen, terwijl Hij het volk naar huis zou zenden. Toen Hij het volk had weggezonden, ging Hij de berg op om in afzondering te bidden. De avond viel en Hij was daar alleen. **24**De boot was reeds vele stadiën uit de kust en werd geteisterd door de golven, want zij hadden tegenwind. In de vierde nachtwake kwam Hij te voet over het meer naar hen toe. Maar toen de leerlingen Hem zo over het meer zagen gaan, raakten zij van streek omdat zij een spook meenden te zien en zij begonnen van angst te schreeuwen. Maar Jezus zei onmiddellijk tot hen: "Weest gerust. Ik ben het. Vreest niet." "Heer", antwoordde Petrus, "als Gij het zijt, zeg mij dan dat ik over het water naar U toe moet komen." Waarop Jezus sprak: "Kom!" Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe. Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was, werd hij bang; hij begon te zinken en schreeuwde: "Heer, red mij!" Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast, terwijl Hij tot hem zei: "Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?" Nadat zij in de boot gestapt waren, ging de wind liggen. De inzittenden wierpen zich voor Hem neer en zeiden: "Waarlijk, Gij zijt de Zoon van God."

Woorden ter overweging

In de lezing uit het evangelie van deze zondag zijn de leerlingen volledig gefixeerd door de tegenwind die zij ervaren bij het varen in de boot. Bij die tegenwind kunnen wij ons van alles voorstellen. In de eerste lezing bestaat de tegenwind er voor de profeet in, dat hij geen succes heeft gehad met zijn verkondiging, en op de vlucht moest voor zijn vervolgers, en uitgeput bij een grot aankwam. In allerlei vormen kennen wij ook tegenwind in het dagelijks leven. De een kan er beter mee overweg dan de ander. Voor de een is tegenslag een uitdaging om er nog harder tegenaan te gaan, een ander laat zich sneller uit het veld slaan. Ook dat laatste is niet per se een ramp: we zien het aan Petrus, ook als hij begint te zinken, vangt de Heer hem op.

Vaak zijn juist de momenten van zwakheid in het leven, de momenten waar wij ons voor schamen, de belangrijkste momenten, omdat wij daar ervaren hoe de Heer ons opvangt als wij tenminste om zijn hulp durven te roepen en zijn hulp durven toe te laten.

In het evangelie mag Petrus ervaren en mogen wij lezen hoe de ontroerende woorden van Jezus vrede brengen: 'Vrees niet, Ik ben het'. Daardoor durft Petrus over het water te lopen. Maar als hij dan de aandacht van Jezus afwendt, en toch weer onder de indruk komt van de wind, begint hij wederom te zinken. Zo maken de woorden van Jezus ons duidelijk hoe uiterlijke kracht zijn basis vindt in innerlijke vrede en vertrouwen op Hem.

Tot slot

Vervolg de weg van het leven in vrede.

Wat ook op u wacht,
weet dat God altijd weer zegt:
'Wees niet bang, Ik ben er.'

Bezinning

Heer,
toen ik in het diepe dal zat
en geen spatje meer zag
van het licht aan de top,
heb ik U aangeroepen
en het werd lichter.
Het licht kwam in het dal,
en langs het licht
klauterde ik weer omhoog,
moeizaam,
maar eenmaal aan de top
zag ik het licht
in volle glorie.

Het leed was geleden
en dankbaar
heb ik Uw licht omhelsd.
Nu weet ik zeker:
U bent het stralende licht
aan de top van de berg,
maar ook de schittering van het vonkje in het dal.
(Toon Hermans, Nieuw Gebedenboek)